

KINALI ALİ

Üsteğmen Faruk cepheye yeni gelen askerleri kontrol ediyor bir taraftan da onlarla laflıyordu nerelisin gibi sorular soruyordu. Bir ara saçının ortası sararmış bir çocuk gördü.

- "Adın ne senin evladım?"
- "Ali..."
- "Nerelisin?"
- "Tokat Zile'denim..."
- "Peki, evladım bu kafanın hali ne?"
- "Anam cepheye gelirken kına yaktı komutanım..."
- "Neden?"
- "Bilmiyorum komutanım..."
- "Peki, gidebilirsin Kınalı Ali..."

O günden sonra herkes ona; "**Kınalı Ali**" der. Herkes kafasındaki kınayla dalga geçer. Kısa sürede cana yakın ve cesur tavırlarıyla tüm arkadaşlarının sevgisini kazanır. Bir gün ailesine mektup yazmak ister. Ali'nin okuma yazması da yoktur arkadaşlarından yardım ister ve hep beraber başlarlar yazmaya. Ali söyler arkadaşları yazar: "**Sevgili anne babacım ellerinizden öperim ben burada çok iyiyim beni merak etmeyin...**"

Kız kardeşini kendinden bir küçük erkek kardeşini sorar köyündekilerin burnunda tüttüğünü yazdırır. Kendilerini merak etmemesini kendileri var oldukça düşmanın bir adım bile ilerleyemeyeceğini yazdırır. Gururla mektubu bitirir neden sonra aklına gelir ve yazının sonuna anasına not düşer (Ali'nin kendisinden hemen sonra askere gelecek bir kardeşi daha vardır) "**Anacığım kafama kına yaktın burada komutanlarım ve arkadaşlarım benle hep dalga geçtiler sakın kardeşim Ahmet'e de yakma onla da dalga geçmesinler ellerinden öptüm...**" Aradan zaman geçer. İngilizler kati netice almak için tüm güçleriyle Gelibolu'ya yüklenirler. Bu cepheyi savunan erlerimiz teker teker şehit düşerler. Bunlara takviye olarak giden yedek kuvvetlerde yeterli olmamış, onların sayıları da epey azalır, Gelibolu düşmek üzeredir.

Kınalı Ali'nin komutanı da olayı görüp yerinde duramaz. Kendisinin bölüğü henüz sıcak temasa hazır değildir. Onlar yeni gelmiştir. Komutanların bu düşünceli halini gören ve durumun vahametini bilen Kınalı Ali ve arkadaşları komutanlarına yalvar yakar oraya gitmek istediklerini söylerler. Komutanları onları ölüme gönderdiğini bile bile çaresiz gönderir. Kınalı Ali'nin bölüğünden kimse sağ kalmaz hepsi şehit olmuştur. Aradan zaman geçer. Kınalı Ali'nin ailesine yazdığı mektubun yanıtı gelir. Komutanları buruk ve gözleri dolu dolu mektubu açıp okumaya karar verirler (Bu mektubun aslı Çanakkale Müzesi'nde sergilenmektedir.) Babası anlatır Ali'nin:

“Ođlum Ali nasılsın, iyi misin? Güzlerinden öperim selam ederim. Öküzü sattık paranın yarısını sana, yarısını da cepheye gidecek kardeşine veriyoruz. Şimdi öküzün yerine tarlayı ben sürüyorum zaten artık zahireye de fazla ihtiyacımız olmadığı için yorulmuyorum da siz sakın bizi merak etmeyin bizi düşünmeyin” der, köyü, akrabalarını anlatır ve mektubu bitirir. “Ali ananın da sana diyeceği bir şey var...”

“Ođlum Ali, yazmışsın ki kafamdaki kınayla dalga geçtiler kardeşime de yakma demişsin.

Kardeşine de yaktım. Komutanlarına ve arkadaşlarına söyle seninle dalga geçmesinler. Biz de üç şeye kına yakarlar:

1- Gelinlik kıza; gitsin ailesine, çocuklarına kurban olsun diye...

2- Kurbanlık koça; Allâh’a kurban olsun diye...

3- Askere giden yiğitlerimize; vatana kurban olsunlar diye...

Güzlerinden öper selam ederim. Allâh’a emanet olun...” Mektubu okuyan Ali’nin komutanı ve diğerleri hıçkırma hıçkırma ağlamaktadırlar...